

دانشگاه و قیام

گزارشی از فعالیت دانشجویان و اساتید دانشگاه هنر اصفهان در جنبش اعتراضی ژینا

شهریور ۱۴۰۲

فهرست مطالب

کنش‌های دانشجویی در طول قیام

-تجمع‌ها

-تحصن‌ها

-اعتصابات

-هنر اعتراضی

-بیانیه‌ها

حراست در طول قیام و پس از آن

-حراست و سرکوب اعتراضات دانشجویی

-نقش حراست پس از سرکوب گسترده اعتراضات

کمیته انضباطی

-احضار به اتهام عدم رعایت ضوابط پوشش

-کمیته انضباطی و حقوق دانشجویی

اساتید؛ کنش‌ها و سرکوب

کنش‌های دانشجویی در طول قیام

در جریان جنبش زن زندگی آزادی و پس از قتل حکومتی مهسا امینی در تاریخ ۲۵ شهریور سال ۱۴۰۱، دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان به روش‌های گوناگون ناهمسویی خود با نظام حاکم را نشان داده و در برابر آن خروشیدند. در این گزارش مواردی از اقدامات دانشجویان و بخشی از سرکوب‌های صورت گرفته در مقابل ایشان ثبت و بررسی شده‌است. بر اساس آمارهای به دست آمده، تعداد دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاه هنر که تحت بازداشت قرار گرفته‌اند، حداقل ۱۰ مورد بوده‌است. آمار دقیقی از تمام بازداشت‌شدگان موجود نیست، اما تخمین زده می‌شود که حدود ۲۰ دانشجو توسط نیروهای سرکوب دستگیر و بازداشت شده باشند. همچنین حدود ۲۰ نفر از دانشجویان به علت تن ندادن به حجاب اجباری در فضاهای اطراف و نزدیک به ساختمان‌های دانشگاه، درگیر بازداشت موقت شده و به کلانتری برده شدند. حداقل ۱۰ تن از دانشجویان مورد احضار و تهدید نهادهای اطلاعاتی خارج از دانشگاه قرار گرفتند و تخمین زده می‌شود که برای حدود ۲۵ نفر از دانشجویان پرونده‌های قضایی یا اطلاعاتی تشکیل شده‌است. مجازات‌ها، از سه سال و نیم حبس تعزیری تا چهار سال حبس (۲ سال تعزیری و ۲ سال تعلیقی) را شامل می‌شدند. در مواردی هم دانشجویان پیش از صدور حکم مشمول عفو شده‌اند.

تجمع‌ها

دانشگاه هنر اصفهان متشکل از ۷ دانشکده و چند ساختمان اداری از جمله مارتا پیترز است. از این میان دانشکده‌های معماری و شهرسازی (توحیدخانه) و هنرهای تجسمی (مدرسه فرانسوی‌ها) بیشترین تعداد دانشجو را دارند. دانشکده‌های توحیدخانه و صنایع دستی (حکیم) در نزدیکی یکدیگر و در حدود میدان نقش جهان هستند. همچنین دانشکده‌های فرانسوی‌ها و حفاظت و مرمت (سوکیاس و داوید) در نزدیکی یکدیگر و در محله سنگتراش‌ها واقع شده‌اند. به علت پراکندگی دانشکده‌ها در سطح شهر، دانشجویان از ابتدای جنبش با چالش جمع شدن در نقطه‌ای مشخص از دانشگاه مواجه بودند. این مسئله در تعداد شرکت‌کننده‌های کمتر در تجمعات این دانشگاه نسبت به دانشگاه‌های با پردیس‌های متمرکز مشهود است. در عمده روزهای تجمع، حراست دانشگاه به دانشجویانی که از دانشکده‌های دیگر آمده بودند، اجازه ورود نمی‌داد و به خاطر ثبت تمام ورود و خروج‌ها به دانشگاه توسط ماموران حراست، امکان شناسایی این دانشجویان بیشتر بود. اما بر اساس موقعیت خلاقیت‌هایی در فراخوان‌ها صورت گرفت که دانشجویان بتوانند در تجمعات دانشکده‌های مختلف شرکت کنند. برای مثال هماهنگی زمانی بین فراخوان‌های دو دانشکده توحیدخانه و فرانسوی‌ها در چند روز قیام اتفاق افتاد. در مواردی نیز به علت

وجود جو اعتراضی در چند دانشکده، با پخش شدن نیروهای حراست در دانشکده‌ها، امکان پیشروی دانشجویان بیشتر می‌شد. با توجه به تعداد تجمعات و تمرکز بیشتر آنها در دانشکده توحیدخانه، می‌توان این دانشکده را مرکز اصلی و استراتژیک تجمعات دانشجویی دانست.

با توجه به مجازی شدن آموزش تا ۲۳ مهرماه برای دانشجویان ورودی‌های ۱۴۰۰ و ماقبل آن و برای دانشجویان ورودی ۱۴۰۱ تا اواسط آبان ماه، تجمعات دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان از اولین روز برگزاری حضوری کلاس‌ها- شنبه ۲۳ مهرماه- شروع شدند. اولین تجمع در دانشکده هنرهای تجسمی (مدرسه فرانسوی‌ها) اتفاق افتاد و طی آن بنری که نقشه کشور بر روی آن نقش بسته بود، با رد دست‌های قرمز دانشجویان به رنگ خون در آمد و همراه با آن سرودهایی خوانده شد. گفتنی است که اولین فراخوان تجمع دانشجویان در واکنش به قتل ژینا امینی پیش‌تر در روز دوم مهرماه منتشر شد که با جمع شدن تعدادی از دانشجویان مقابل درب ساختمان اداری دانشگاه (مارتا پیترز) و حمله نیروهای امنیتی مواجه شد.

دانشجویان همچنین در ۲۷ مهر در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) تجمع کردند و به هم‌خوانی سرود و ترانه‌هایی نظیر «برای» نیز پرداختند. بنا به گزارش دانشجویان، مسئولین دانشگاه آنان را تهدید به بسته شدن درهای دانشگاه و برخورد شدید امنیتی کردند. دانشجویان معترض در این روز به محرومیت از خوابگاه در صورت ادامه اعتصابات تهدید شدند. همچنین دانشجویان این دانشکده در همان روز بدون تفکیک جنسیتی در سلف غذاخوری حاضر شدند.

همچنین در ۳۰ مهر، دانشجویان در دانشکده حفاظت و مرمت (سوکیاس) تفکیک جنسیتی سلف را شکستند.

در ۱ آبان تجمعی در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) صورت گرفت که با هم‌خوانی سرود و سر دادن شعارهایی چون «عدالت کجایی» همراه بود. دانشجویان جهت حضور مختلط در غذاخوری به سلف دختران که دارای فضای بزرگ‌تری بود، رفتند و حراست مانع ورود دانشجویان مرد به سلف شد. اما دانشجویان زن مقابله کرده و مسیر ورود دانشجویان مرد را به داخل سلف هموار کردند. در ۳ آبان نیز دانشجویان در دانشکده حفاظت و مرمت (سوکیاس) در اعتراض به تفکیک جنسیتی در سلف، غذای خود را به حیاط آورده و بدون تفکیک جنسیتی صرف کردند.

۴ آبان مصادف با چهلم مهسا امینی، سیاه‌ترین روز اعتراضات در دانشگاه طی جنبش ژینا بود که با همراهی تعداد قابل توجهی از دانشجویان رقم خورد. دانشجویان طی تجمعی، صبح این روز در دانشکده هنرهای تجسمی (مدرسه فرانسوی‌ها) چهلم مهسا امینی را گرامی داشتند. این تجمع پرشمارترین تجمع دانشگاه در طول جنبش محسوب می‌شود و تعداد شرکت‌کنندگان بیش از صدها نفر تخمین زده می‌شود. هرچند در ابتدا، مسئولین حراست اجازه ورود به این دانشکده را به دانشجویان دیگر دانشکده‌ها ندادند، اما با جمع شدن دانشجویان مقابل درب این دانشکده

و پس از حاضر شدن ریاست حراست و تهدید دانشجویان به تحت خطر قرار گرفتن در صورت برگزاری تجمع، سرانجام با پافشاری دانشجویان اجازه ورود، مشروط بر بررسی کارت دانشجویی و ثبت اطلاعات دانشجویانی که وارد دانشکده شدند، داده شد. این تجمع در جو امنیتی شدیدی برگزار شد و طی آن مسئولین حراست از دانشجویان معترض فیلم و عکس گرفتند که این اقدام آنان با سردادن شعار از سمت دانشجویان مواجه شدند. تعدادی از دانشجویان پس از تجمع در دانشکده هنرهای تجسمی (مدرسه فرانسوی‌ها) به سلف غذاخوری واقع در دانشکده حفاظت و مرمت (سوکیاس) رفته و آنجا بدون تفکیک جنسیتی حاضر شدند. بر اساس گزارشات مسئولین حراست تلاش کردند از دانشجویانی که وارد سلف می‌شدند فیلم تهیه کنند که با مقاومت دانشجویان مواجه شدند. ریاست حراست در این مرحله نیز دست به تهدید دانشجویان به خاطر صرف مختلط غذا زد. بنا به گزارشات، تعدادی از دانشجویان تقریباً در همین زمان خارج از دانشکده هنرهای تجسمی توسط نیروهای امنیتی با باتوم مورد ضرب و شتم قرار گرفته و گزارشاتی مبنی بر نزدیک شدن نیروهای یگان ویژه به درب دانشگاه و شلیک گاز اشک‌آور به سمت داخل دانشگاه و همچنین شلیک تیر هوایی وجود دارد.

در بعد از ظهر همان روز، دانشجویان در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) نیز تجمع کردند. لازم به ذکر است که در این دانشکده نیز نیروهای حراست ابتدا مانع ورود دانشجویان دیگر دانشکده‌ها شدند اما دانشجویان مقاومت کرده و موفق به ورود شدند. در این تجمع به همخوانی سرودهایی چون «یار دبستانی» و «سرود زن» و سر دادن شعار پرداخته شد. در نهایت به خاطر جو امنیتی اطراف دانشکده، دانشجویان از سمت درب رو به میدان نقش جهان از دانشکده خارج شدند.

در ۷ آبان تجمع دیگری در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) صورت گرفت که با همخوانی سرودهایی نظیر سرود «زن» و سر دادن شعارهایی چون «دانشجو می‌میرد، ذلت نمی‌پذیرد» همراه بود. عمده تجمع‌ها در این بازه زمانی، در آغاز با شکل‌هایی از هنر اعتراضی مثل نصب پلاکارد، آویزان کردن شعارها از شاخه‌های درختان و غیره شروع می‌شدند. در این تجمع نیز دانشجویان بندهای قرمزی را دور مچ‌هایشان بسته و کارت‌هایی با شعارها را به شاخه‌ها گره زدند. در این روز بنا بر سخت‌گیری حراست برای جلوگیری از مختلط شدن سلف و گماشتن یکی از ماموران حراست برای نظارت بر راهرو ورودی سلف‌ها، دانشجویان غذایشان را به حیاط آوردند. طبق گزارشات پس از این تجمع، حراست با تعدادی از دانشجویان تماس گرفت و آنان را به ساختمان حراست احضار کرد.

تجمعی دیگر در ۱۱ آبان در دانشکده صنایع دستی (حکیم) برگزار شد که با نصب پارچه‌هایی با شعار «زن، زندگی، آزادی» همراه بود. دانشجویان در این تجمع به همخوانی سرود و سر دادن شعار پرداختند. در همین روز پس از قطع شدن برق خوابگاه دخترانه صبا، دانشجویان در ساختمان خوابگاه به همخوانی سرود و شعار دادن پرداختند.

۱۴ آبان یکی از روزهایی بود که دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان در واکنش به سرکوب فراگیر دانشجویان و مردم توسط حاکمیت، در هر دو دانشکده هنرهای تجسمی و معماری و شهرسازی تجمع اعتراضی برگزار کردند. اولین تجمع در دانشکده هنرهای تجسمی (مدرسه فرانسوی‌ها) برگزار شد. از جمله شعارها می‌توان به «نه روسری نه توسری، آزادی و برابری»، «ایرانی داد بزن، حقتو فریاد بزن»، «به دانشجو کم بشه، اینجا قیامت می‌شه» اشاره کرد. حین تجمع دانشجویان از سوی ریاست دانشکده به عواقب آموزشی اعتصابات تهدید شده و در انتهای این تجمع نیز از سمت ریاست حراست به تشکیل پرونده انضباطی و تعلیق تحصیلی تهدید شدند. چند ساعت بعد دانشجویان در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) به تجمع پرداختند و به سرکوب مردم و دانشجویان توسط نیروهای امنیتی اعتراض کردند. این تجمع با آویزان کردن تصاویر کشته‌شدگان جنبش به شبکه‌ای از نخ‌های سرخ که در میان چهارچوبی بسته شده بودند، شروع شد. از جمله شعارها می‌توان به «تا حرف حق رو گفتیم، صدای تیر شنفتیم» و شعار ممتد «آزادی» اشاره کرد. همچنین دانشجویان در این روز غذایشان را در حیاط و بدون تفکیک جنسیتی میل کردند.

همزمان با انتشار فراخوان یادبود چهلم کشتار زاهدان، دانشگاه برخی از دانشجویان را تهدید و تعلیق کرد. حداقل ۱۵ نفر از دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) بدون تشکیل جلسه کمیته انضباطی و به صورت غیرقانونی تعلیق شدند. این مسئله در ۱۸ آبان باعث بالا گرفتن خشم دانشجویان شد و آنان ضمن از سرگیری اعتصاب، با کاغذهایی همراه با جملاتی نظیر «تعلیق شد» و «بازداشت شد» درب کلاس‌ها را بستند. آنها همچنین درناهایی کاغذی را به عنوان نماد امید از نخ‌هایی که مقابل درب کلاس‌ها بسته بودند آویزان کردند و تعدادی از دانشجویان تکه‌هایی از موهای خود را بریده و از همین نخ‌ها آویزان کردند. تجمعی که در این روز شکل گرفت برای اولین بار در تجمعات این دانشکده در سال ۱۴۰۱، به خاطر نظارت دوربین‌ها بر تقریباً کل فضای حیاط دانشکده، به رواق‌ها کشیده شد. در این تجمع شعارهایی همچون «زن، زندگی، آزادی» داده شد.

همزمان با فراخوان اعتراض در سالگرد کشتار آبان ۹۸، در ۲۴ آبان حوالی ساعت ۲ بعدازظهر، نیروهای امنیتی و یگان ویژه به تعدادی از دانشجویان که اطراف دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) بودند حمله کرده و با شلیک تیر به سمتشان، سعی در متفرق کردن جمع‌های چند نفره داشتند. این حمله در حالی اتفاق افتاد که برای آن روز فراخوان تجمعی منتشر نشده بود و دانشجویان تجمع اعتراضی نکرده بودند. طبق گزارشات از بین دانشجویانی که مورد حمله قرار گرفتند حداقل دو نفر دچار جراحت و آسیب شدند. پس از این حمله دانشجویان به داخل دانشکده پناه بردند و مسئولین حراست ضمن بستن درب‌ها به افراد اجازه خروج را ندادند. این اتفاق موجب بالا گرفتن خشم دانشجویان شد، که در نهایت به سردادن شعار و کندن تعدادی از پوسته‌های بوردها که به طور مشخص اعتراضات دانشجویی را تحقیر می‌کردند، منجر شد.

در پی سرکوب خونین مردم کردستان، در ۲ آذر تجمعی در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) در حمایت از مردم کردستان برگزار شد. از جمله شعارهای این تجمع می‌توان به «کردستان کوردستان، گورستان فاشیستان» ، «کردستان ته‌نیا نیه، ئیران پشتیوانیه» ، «جوانرود کوردستان، رود خون جوانان» ، «برپاخیز، از جا کن، بنای کاخ دشمن» ، «برپاخیز، برای زن، زندگی، آزادی» اشاره کرد. گفته می‌شود تعدادی از دانشجویان حاضر در تجمع در روز بعد بدون برگزاری جلسه کمیته انضباطی ممنوع‌الورود شدند.

در ۱۵ آذر سازمان بسیج دانشجویی با همکاری دانشگاه مراسمی با عنوان «گرامیداشت روز دانشجو و اربعین شهدای شاهچراغ و مدافع امنیت» در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) ترتیب داد. طبق پوستر اطلاع‌رسانی مهمانان این برنامه محمدحسین صفار هرندی (عضو حقیقی مجمع تشخیص مصلحت نظام) و مهران رجیبی (بازیگر سینما و تلویزیون) بودند. ترتیب دادن این برنامه بر آتش خشم دانشجویان افزود. با توجه به فراخوان تجمعی که در واکنش به این برنامه از سمت دانشجویان منتشر شده بود، مسئولین حراست تقریباً از حدود ساعت ۲ بعدازظهر با نزدیک شدن به ساعت شروع برنامه (۵ بعدازظهر) استادهایی را که در دانشکده بودند بیرون کردند و دیگر به دانشجویان اجازه ورود ندادند. تقریباً تا ساعت ۳ دانشجویانی که از صبح در دانشکده بودند هم خارج شدند. بنا به گزارشات، حراست حتی دانشجویانی که در کلاس‌ها و آتلیه‌ها بودند را بیرون کرده و درب کلاس‌ها را بستند. جمع شدن دانشجویان بیرون درب دانشکده و جو امنیتی باعث شد تا سرانجام عده‌ای بتوانند به سختی وارد دانشکده شوند. گفته می‌شود مسئولین حراست پیش از ورود علاوه بر درخواست نوشتن نام افراد از آنها می‌خواستند ماسک‌هایشان را بردارند. اما دانشجویان پافشاری کرده و صرفاً با نشان دادن کارت وارد شدند. تعدادی از دانشجویان برای مداخله در برگزاری این برنامه روبروی درب ورودی سالن آمفی‌تئاتر نشستند. بنا بر گزارشات، یکی از دانشجویان بسیجی به یکی از دانشجویان متحصن روبروی سالن لگد زده و باعث بالا گرفتن تنش و شعار دادن دانشجویان می‌شود. تجمع با سر دادن شعار و همخوانی سرودهایی کنار آتشی که دانشجویان در حیاط دانشکده روشن کرده بودند، ادامه می‌یابد و سرانجام باعث لغو برگزاری برنامه‌ای می‌شود که قرار بود به مناسبت روز دانشجو برگزار شود، اما در روزش به دانشجویان اجازه ورود به دانشگاه داده نمی‌شد.

اما در ۱۶ آذر دانشجویان مراسم مورد نظرشان را به مناسبت روز دانشجو رقم زدند. در تجمع دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) شعارهایی نظیر «لحظه به لحظه گویم، زیر شکنجه گویم، یا مرگ یا آزادی» ، «رهایی حق ماست، قدرت ما جمع ماست» ، «فرزند کارگرانیم، همراهشان می‌مانیم» ، «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» ، «کرد و بلوچ و آذری، آزادی و برابری» ، «از کردستان تا زاهدان، جانم فدای ایران» سر داده شدند. علاوه بر آن سرودها و ترانه‌هایی نظیر «زبان آتش» نیز خوانده شد. همچنین در این تجمع پارچه‌ای از یکی از ستون‌های این دانشکده آویزان شد که رویش نوشته شده بود: «چه فرق می‌کرد زندانی در چشم‌انداز باشد یا دانشگاهی؟». جو

حاکم بر این دانشکده در این روز به شدت امنیتی بود و حین تجمع دانشجویان متوجه پهبادی شدند که برای فیلم گرفتن و شناسایی بر فراز حیاط دانشکده پرواز می‌کرد.

سه روز پس از اعدام محسن شکاری از معترضان بازداشت‌شده در قیام ژینا، در ۲۰ آذر تجمعی در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) در واکنش به احکام اعدام و سرکوب مردم و دانشجویان صورت گرفت. در این تجمع دانشجویان به همخوانی سرود و سر دادن شعارهایی چون «کرد و بلوچ و آذری، آزادی و برابری» و «دانشجو بیدار است، حامی کردستان است» پرداختند. حین این تجمع تعدادی از دانشجویان گرافیتی‌هایی را بر دیوارهای دانشکده به خصوص جاهایی چون درب دفتر بسیج دانشجویی و بوردهایی که پوسترهایی مربوط به اجبار حجاب داشتند ترسیم کردند. فردای این تجمع حداقل ۹ نفر از دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) ممنوع‌الورود شده و امکانات رفاهی از آنان سلب گردید. این افراد برای حدود دو هفته بدون برگزاری جلسه کمیته و حکم انضباطی و به صورت غیرقانونی تعلیق شدند.

با ادامه روند سرکوب و کاهش شدت اعتراضات مردم، در پاسخ به روش‌های متفاوت سرکوب و اعمال خشونت حاکمیت طی زندگی روزمره، دانشجویان با توجه به تجربه‌های مقاومت جمعی در ماه‌های گذشته که تجمع یکی از شیوه‌های آن بود، توانستند تجمعات دیگری را حول مسائل جدید شکل دهند. یکی از این موارد تجمع جمع کثیری از دانشجویان روبروی درب ساختمان اداری دانشگاه (مارتا پیترز) در اعتراض به خارج از شهر بودن خوابگاه دانشجویان زن بود. در شامگاه دوشنبه ۸ اسفند، راننده اسنپی که یکی از دانشجویان را به ساختمان خوابگاه صبا رسانده بود، در محوطه این خوابگاه به یکی از دانشجویان تعرض کرد. این اتفاق موجب شد دانشجویان در همان شب در محوطه خوابگاه جمع شده و ضمن حضور چند تن از مسئولین دانشگاه، درخواست تغییر مکان خوابگاه را بیان کنند. مسئولین دانشگاه بدون دادن تعهد مشخصی برای پیگیری مسئله، دانشجویان را به عواقب انضباطی در صورت تجمع در صبح فردای آن روز تهدید کردند. اما حداقل ۱۰۰ تن از دانشجویان صبح سه‌شنبه ۹ اسفند مقابل ساختمان اداری (مارتا پیترز) تجمع کرده و سرانجام نامه‌ای شامل مطالبات دانشجویان به امضای چند تن از مسئولین دانشگاه جهت تعهد به اقدام حول این مطالبات رسید. جانمایی این خوابگاه یکی از شیوه‌های نظارت بیشتر دانشگاه بر دانشجویان زن و نمودی از اعمال تبعیض محسوب می‌شود. اما دانشگاه همچنان تصمیمی مبنی بر تغییر مکان این خوابگاه نگرفته و اطلاعیه‌های مربوط به اسکان دانشجویان در سال تحصیلی پیش رو حاکی از آنند که برای تغییر این خوابگاه اقدامی نشده است.

از روزهای آخر فروردین ۱۴۰۲ گروهی از آمرین به معروف و نیروهای حکومت در ساعاتی مشخص از روز با ایجاد مزاحمت برای دانشجویان دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) که کنار یکی از دیوارهای دانشکده زمان استراحت خود را می‌گذراندند، سعی در پراکنده کردن جمع‌های دانشجویی داشتند. با توجه به موقعیت این

دانشکده و نزدیکی به میدان نقش جهان، این افراد هر روزه از کانکس واقع در میدان به اطراف این دانشکده آمده و برای دانشجویان مزاحمت ایجاد می‌کردند. این در حالی بود که فضای اطراف دانشکده شامل حوزه استحفاظی کلانتری واقع در میدان نمی‌شود. این افراد به دانشجویان در خصوص نکشیدن سیگار، رعایت حجاب و جمع نشدن دانشجویان زن و مرد تذکر می‌دادند. در مواردی به دانشجویان با اسپری فلفل و باتوم حمله می‌کردند و دانشجویانی را بازداشت موقت کرده و پس از اخذ تعهد آزاد می‌کردند. دانشجویان این دانشکده تقریباً در بازه‌ای ۲ هفته‌ای هر روز در ساعت مشخص مورد حمله قرار گرفته و حداقل یک نفر از آنها به واسطه ماموران به دادن تعهد مجبور می‌شد. این تعهدها در مواردی با بردن دانشجو به کلانتری اتفاق می‌افتاد و در مواردی دیگر با ضبط کارت اعتباری یا تلفن همراه، فرد مجبور به دادن تعهد می‌شد. این موارد تجمع روز ۱۲ اردیبهشت دانشجویان در این دانشکده را سبب شد. طی فراخوانی دانشجویان ابتدا در داخل دانشکده جمع شده و به بیان مسئله و مشورت در نحوه مقاومت پرداختند. طبق گزارشات، دانشجویان در این تجمع با زیر پا گذاشتن قانون منع استعمال دخانیات در محوطه این دانشکده، حراست را به اقدام در جهت حفظ امنیت آنان در فضای اطراف دانشکده وا داشتند. حین این تجمع تصمیم گرفته شد که در جهت بازپس‌گیری فضا در ساعت مشخصی که افراد مذکور مزاحمت ایجاد می‌کنند، دانشجویان کنار همان دیوار جمع شوند. در تجمع بیرون دانشکده، تعدادی از دیگر دانشجویان به جمعیت اضافه شدند. اما گروه آمرین و مامورین حکومتی حضور نیافتند. سرانجام نیروی انتظامی طی جلسه‌ای که با جمعی از دانشجویان، ریاست دانشکده و ریاست دانشگاه در همان روز برگزار شد، وعده پیگیری مسئله و اقدام جهت ایجاد امنیت دانشجویان را داد. علی‌رغم این وعده افراد مذکور تا حداقل یک هفته پس از آن روز به صورت پراکنده به دانشجویان حمله می‌کردند. طبق گزارشات، در مواردی گروه آمرین به معروف از دانشجویان زن بدون حجاب به صورت غیرقانونی عکس گرفته بودند. در ۲۰ اردیبهشت پس از حمله دوباره و ناگهانی مامورین، دانشجویان ایستادگی کرده و شعار سر دادند. که موجب شد گروه مامورین محل را ترک کنند.

اعتصابات

نخستین کنش عمومی دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان، مشابه اکثر دانشگاه‌های کشور، اعتصاب و عدم حضور در جلسات درسی جهت اعتراض به وضعیت موجود اجتماعی-سیاسی و همراهی با دیگر اقشار جامعه بود. تمامی دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان از شروع نیمسال تحصیلی در شهریور ماه، تا تاریخ ۳۰ مهر از حضور در کلاس‌های مجازی و حضوری امتناع کردند.

با پایان مهر ماه با افزایش فشار حراست و نهادهای اطلاعاتی خارج از دانشگاه بر اساتید و فشار بخش آموزش بر دانشجویان مبنی بر تبعات تحصیلی اعتصابات و همچنین میل دانشجویان به استفاده از فضای دانشگاه جهت

گردهم‌آیی و اعتراض، اعتصاب بخش قابل توجهی از دانشگاه پایان گرفت. با این حال دانشجویان برخی رشته‌ها از دانشکده‌ی هنرهای تجسمی (مدرسه‌ی فرانسوی‌ها) به اعتصاب خود ادامه دادند و در مواردی از حضور در کلاس‌ها برای تمام طول ترم خودداری کردند و موجب مشروط شدنشان و درج نمره‌ی صفر برای تمام دروس در کارنامه شد. دیگر دانشجویان در اغلب موارد، همراه با بیانیه‌های سراسری یا دانشجویی مبنی بر اعتصاب در کشور، از حضور در کلاس‌ها خودداری می‌کردند. این اعتصابات همواره با تهدید بخش آموزش دانشگاه روبه‌رو بود.

هنر اعتراضی

دیوارنویسی نام کشته‌شدگان قیام ژینا و دیگر قیام‌های آزادی‌خواهانه و همچنین دیوارنویسی فراخوان‌های تجمعات دانشگاه و فراخوان‌های کلی در خوابگاه‌ها، شعارنویسی در کلاس‌های دانشگاه و روی درب دفتر بسیج دانشکده‌ی معماری و شهرسازی (توحیدخانه)، کنار هم چیدن تکه‌های پازلی با عکس محسن شکاری در تجمع ۲۰ آذر، خونین کردن نقشه ایران با رد دست‌های سرخ، قرمز کردن آب حوض‌ها، شعرخوانی‌های دسته‌جمعی در تجمعات که شامل سرودهایی چون «من ایرانم من ایرانم شوری در سر دارم»، «هیز تویی هرزه تویی»، «سرود زن»، «سوگند به خون هم‌رهانم»، «به شب مهتاب»، «یار دبستانی من»، «برای»، «همراه شو عزیز»، «مرگ بر ستمگر» می‌شد، تولید محتوای گرافیکی و پخش آن از طریق رسانه‌های غیررسمی دانشجویی، پرفورمنس‌های اعتراضی، آویزان کردن برگه‌های شعار از شاخه درختان در محوطه‌ی دانشکده‌ها یا پر کردن حوض حیاط دانشکده‌ی توحیدخانه با برگه‌های شعار، رنگ‌آمیزی بوته‌ها و فضاهایی در دانشگاه به رنگ سرخ، نخ‌پیچی محوطه‌های دانشگاهی و آویزان کردن تصاویر کشته‌شدگان، آویزان کردن طناب دار در محوطه دانشکده‌ها بخش اصلی اعتراضات هنرمندانه و خلاقانه‌ی دانشجویان را شامل می‌شدند. لازم به ذکر است با توجه به ارزش تاریخی عمده‌ی ساختمان‌های دانشکده‌ها، دانشجویان تلاش می‌کردند اغلب کاغذها و الحاقات اعتراضی دیوارها را با نخ ببندند یا از چسب‌هایی استفاده کنند که به بناها آسیبی وارد نکنند. از اصلی‌ترین واکنش‌ها جهت سرکوب این نوع اعتراضات نیز همکاری با دانشجویان مخبر جهت اطلاع از شعارنویسی‌ها و دیوارنویسی‌ها و خلاقیت‌های محوطه‌محور، افزایش قابل توجه تعداد دوربین‌ها در محوطه و رواق‌های دانشگاه، قفل کردن در کلاس‌ها و اتلیه‌ها، جلوگیری از ورود دانشجویان به دانشکده‌ای غیر از دانشکده‌ی رشته‌ی خود بود.

بیانیه‌ها

بیانیه‌های متعددی در طول قیام ژینا با نام دانشگاه هنر اصفهان منتشر شد. بیانیه‌هایی دانشجویی تحت عنوان «بیانیهٔ جمعی از دانشجویان» در فضای مجازی و شبکه‌های غیررسمی دانشجویی دانشگاه هنر اصفهان و کانال شوراها و صنفی دانشجویان کشور انتشار می‌یافت. هدف کلی این بیانیه‌ها ابراز همبستگی با دیگر دانشجویان و دانشگاه‌ها و دیگر اقشار جامعه درگیر اعتراضات، هماهنگی در میان دانشجویان دانشگاه هنر اصفهان جهت اعتصاب یا شرکت در تجمعات اعتراضی و زنده نگه داشتن و رسمیت بخشیدن به خشم و نارضایتی دانشجویان از نظام موجود و به خصوص روند سرکوب بوده‌است. همچنین بیانیه‌ای به عنوان پیام اساتید دانشکده‌ی معماری و شهرسازی مربوط به برنامه‌ی بسیج در تاریخ ۱۵ آذر و دعوت از مهران رجبی برای حضور در دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اصفهان در کانال صدای آزاد دانشگاه منتشر شد که به شکلی دو پهلو دانشجویان را به حضور در دانشکده همزمان با برگزاری برنامه‌ی بسیج دعوت می‌کرد.

حراست در طول قیام و پس از آن

در این بخش، به عملکرد حراست به عنوان بخشی از ساختار فراقانونی سرکوب دانشجویان، اساتید و کارمندان و ایجاد خفقان در محیط دانشگاه پرداخته می‌شود. حراست در سال تحصیلی ۰۲-۱۴۰۱ از هیچ ابزاری برای سرکوب و ارباب دریغ نکرد. این تهدیدها و برخوردهای غیرقانونی نه تنها در زمان خروش دانشجویان، بلکه تا انتهای نیم‌سال دوم تحصیلی نیز ادامه داشت.

لازم به ذکر است که برخی از دانشجویان و اساتید عضو نهاد بسیج دانشجویی یا بسیج اساتید یا بدون عضویت در نهاد خاصی اما فعال به عنوان مخبر، با حراست و حتی نهادهای امنیتی و اطلاعاتی خارج از دانشگاه در ارتباط و همکاری بوده‌اند. این اشخاص در دوران قیام جهت شناسایی دانشجویان، عکس‌برداری از دانشجویان معترض، یافتن و اطلاع‌رسانی شعارنویسی‌ها و اعمالی از این قبیل که به سرکوب یا مخفی کردن آثار قیام منجر می‌شد، فعالیت می‌کردند. بنا بر گزارش دانشجویان، از جمله همکاری حراست و بسیجیان دانشگاه، می‌توان به استفاده از کوادکوپتر در برخی از تجمعات اشاره کرد که گفته می‌شود به هدایت یکی از دانشجویان شناخته شده بسیج صورت گرفته است. بسیجی‌ها با کاهش فعالیت‌های اعتراضی نیز به پیدا کردن، ایجاد مزاحمت و گزارش موارد سرپیچی از حجاب اجباری حتی در فضاهای بسته کلاس‌ها مشغول می‌شدند. به ادعای برخی نیروهای حراست، این دسته اشخاص بیش‌ترین دردسر امنیتی را برای دانشجویان شرکت‌کننده در تجمعات و اعتصابات و مخالفان حجاب اجباری ایجاد کرده و در مواردی حراست را نسبت به دخالت و اعمال زور بر علیه دانشجو اجبار می‌کنند. علاوه بر گزارشات مبنی بر دخالت شدید نهاد رهبری دانشگاه در امتیازدهی به دانشجویان عضو بسیج و جامعه اسلامی و قطع همکاری دانشگاه با اساتیدی که از کمک غیرقانونی آموزشی به دانشجویان بسیجی امتناع کردند، می‌توان به دفتری متعلق به نهاد «جامعه اسلامی» در دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) اشاره کرد که با عدم فعالیت این نهاد در ابتدای نیم‌سال اول سال تحصیلی، خالی مانده بود. اما علیرغم دفتر نداشتن دو انجمن علمی در این دانشکده، مسئولین دانشگاه با اینکه این فضا در اختیار انجمن‌های علمی قرار بگیرد مخالفت کردند. از آبان‌ماه هم‌زمان با تداوم اعتراضات، فرآیند راه‌اندازی مجدد جامعه اسلامی آغاز شد و از زمستان این دفتر به صورت مداوم مورد استفاده قرار گرفت.

همچنین در بازه‌ای از اواسط جنبش ژینا تا حدود دو ماه پس از کاهش فعالیت‌های اعتراضی، شایعاتی مبنی بر برکناری و تغییر رئیس حراست به گوش می‌رسید که حتی خود حراست به این شایعات دامن می‌زده‌است و برخی آن را اقدامی جهت بهبود نظر دانشجویان نسبت به رئیس و وضعیت فعلی حراست دانشگاه هنر اصفهان به وسیله‌ی دروغ و فریب می‌دانستند. به هر جهت تغییر قابل توجهی در بخش بالادستی حراست رخ نداده‌است و تنها تحولات

تغییراتی در محل کار نیروهای حراست میان دانشکده‌های مختلف و همچنین افزوده شدن چند نفر نیروی جدید به حراست بوده‌است.

حراست و سرکوب اعتراضات دانشجویی

شروع سال تحصیلی در دانشگاه هنر اصفهان، با تاخیر و اما و اگرهای فراوانی همراه بود به طوری که تا پیش از شروع کلاس‌ها، صحبت از برگزاری مجازی کلاس‌ها برای ورودی‌های سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ بود که به گمان بسیاری از دانشگاهیان، همزمانی بازگشایی دانشگاه‌ها با جنبش ژینا و ترس از تجمعات و فعالیت‌های دانشجویی از دلایل این امر بوده است.

حراست به عنوان بخشی از بازوی سرکوب در دانشگاه، از ابتدا سعی در برخورد با هرگونه تجمع و سلب حق قانونی و منطقی دانشجویان جهت اعتراض را داشت. اولین فراخوان تجمع اعتراضی دانشگاه هنر اصفهان مربوط به ۲ مهر ماه بود و چند روز پس از شروع قیام ژینا در اصفهان، فراخوان مربوطه جهت تجمع در مقابل ساختمان مرکزی دانشگاه هنر اصفهان (مارتا پیترز) نشر یافت. به گفته حاضران، ساعتی پیش از ساعت مقرر در فراخوان، حراست دانشگاه در محل حضور یافته و از حضور و شکل‌گیری هرگونه تجمع دانشجویان و دانشگاهیان در مقابل درب دانشگاه، ممانعت به عمل می‌آورد؛ در حالی که علت تجمع دانشجویان اعتراض به آموزش مجازی و پافشاری بر حقوق خود مبنی بر دریافت آموزش حضوری و استفاده از امکانات دانشگاه بوده‌است. با نزدیک شدن به ساعت فراخوان و حضور پررنگ‌تر دانشجویان در مقابل دانشگاه، رییس حراست، چندین مرتبه عنوان می‌کند که هیچ مسئولیتی در قبال دانشجویان نداشته و اجازه ورود دانشجویان به داخل دانشگاه را نمی‌دهد. دسته‌ای از دانشجویان در داخل دانشگاه در جلسه با ریاست دانشگاه، معاونت دانشجویی و سایر مسئولین بوده و عده‌ای نیز پشت درب‌های بسته دانشگاه ایستاده و مورد حمله نیروهای یگان ویژه قرار می‌گیرند و ناچاراً در کوچه‌ها و خیابان‌های اطراف پراکنده می‌شوند؛ از طرف دیگر حراست دانشگاه، اجازه خروج هیچ دانشجویی را از دانشگاه نمی‌دهد.

با ادامه اعتراضات، شدت گرفتن فراخوان‌های مربوط به اعتصاب و غیرفعال ماندن اعتراضی بخش آموزشی، دخالت‌های غیرقانونی حراست دانشگاه در امور آموزشی دانشگاه نیز مشاهده می‌شود به گونه‌ای که به نقل از اساتید و دانشگاهیان، حراست جهت دسترسی به اسامی اعتصاب‌کنندگان و دانشجویان غایب فشار زیادی به بخش آموزشی دانشگاه وارد می‌آورد. فشارها و دخالت‌های حراست به اینجا ختم نشده و آنان اقدام به احضار تلفنی برخی از دانشجویان و دانشگاهیان همراه در اعتصابات، می‌کنند.

در آبان و آذر، با پررنگ‌تر شدن تجمعات دانشجویی و همراهی با اعتصابات، حراست دانشگاه از شیوه‌های فراقانونی متعددی برای سرکوب دانشجویان بهره می‌گیرد. پس از چند تجمع در آبان‌ماه، حراست در اقدامی کاملاً غیرقانونی و مغایر با شیوه‌نامه انضباطی، از ورود برخی از دانشجویان به دانشگاه جلوگیری کرده و بدون طی شدن هیچ روند قانونی‌ای، به آن‌ها ممنوع‌الورودی‌شان به مدت حداقل دو هفته را اعلام کرده و سپس ایشان را به مراجعه به دفتر مرکزی حراست دانشگاه جهت بازپس‌گیری کارت دانشجویی ملزم می‌کنند. این فرآیند غیرقانونی به اینجا ختم نشده و پس از حضور دانشجویان در دفتر حراست مرکزی، به آن‌ها متنی برای تعهد ارائه می‌شود که در آن باید به حضور در تجمعات غیر قانونی اعتراف کرده و نسبت به عدم شرکت در تجمعات مشابه متعهد شوند. لازم به ذکر است که بازپس‌گیری کارت دانشجویی دانشجویان وابسته به امضای تعهدنامه‌های این چنینی بود. رئیس حراست دانشگاه در خصوص سرنوشت این تعهدنامه‌ها نیز پاسخ روشنی به دانشجویان نداده است. دانشجویان در حمایت از هم‌دانشگاهی‌هایشان، بار دیگر دست به اعتصاب و اعتراض می‌زنند که این خود دخالت‌ها و احضارهای جدیدی از جانب حراست را به همراه دارد. حراست با فشار بر آموزش دانشگاه، خواستار حذف آموزشی دانشجویان به بهانه‌ی غیبت غیرمجاز می‌شود و دوره‌ی جدیدی از احضارها آغاز می‌شود، با این تفاوت که دیگر خبری از ضبط کارت دانشجویان معترض نیست بلکه با شیوه‌نامه انضباطی جدید، آن‌ها را تهدید به معرفی به کمیته‌ی انضباطی، محکومیت و درج سوءپیشینه در پرونده‌ی ایشان می‌کنند. توجیه رییس حراست در خصوص تعهدنامه‌ها این بوده‌است که ارگان‌های امنیتی، اسامی دانشجویان فعال در اعتراضات را از حراست خواسته‌اند و آن‌ها نیز برای حفاظت از دانشجویان، آن‌ها را برای مدتی ممنوع‌الورود می‌کنند و ایشان را ملزم به ارائه‌ی تعهد می‌کنند تا از برخوردهای شدیدتر ارگان‌های خارج از دانشگاه با دانشجویان جلوگیری شود.

فشار حراست بر دانشجویان و دانشگاهیان تا جایی ادامه می‌یابد که اجازه ورود به دانشگاه و حتی دسترسی به خوابگاه از برخی دانشجویان تا زمان امضای تعهد توسط ولی دانشجویان از آن‌ها سلب می‌شود.

احضار و کسب تعهدهای غیرقانونی توسط حراست تنها به این‌جا ختم نمی‌گردد. با ادامه قیام در خیابان‌ها و ریخته‌شدن خون هموطنانمان توسط نیروهای حکومتی در جای‌جای ایران، حراست به احضار و تهدید دانشجویان از ملت‌های غیرفارس روی می‌آورد و در مواردی نیز اقدام به ممنوع‌الورودی آن‌ها می‌کند که این امر بر حسب آیین‌نامه انضباطی کاملاً غیرقانونی بوده و بر اساس قوانین جاری حاکم بر کشور نیز خلاف مقررات و اصل برابری است.

از دیگر اقدامات قابل‌توجه حراست در طول قیام، می‌توان به نصب دوربین‌هایی در رواق‌های دانشکده معماری و شهرسازی (توحیدخانه) پس از جریان چند تجمع اعتراضی در این رواق‌ها اشاره کرد. دانشجویان که رواق‌ها را به

عنوان بخش‌هایی از دانشکده که دوربین‌ها به آنها دید ندارند برای تجمعات مناسب می‌دانستند، پس از نصب تعداد زیادی دوربین در آنها امکان کمتری برای تجمعات اعتراضی داشتند.

نقش حراست پس از سرکوب گسترده اعتراضات

با آغاز نیم‌سال دوم تحصیلی و با وجود کاهش تجمعات و اعتصابات، حراست دانشگاه نه تنها از موضع خود عقب‌نشینی نکرد بلکه در تمام ابعاد سعی در افزایش فشار بر دانشجویان و اساتید را داشت.

در زمینه پوشش دانشجویان، حراست از هیچ فشاری دریغ نکرد. از نام‌نویسی و ضبط کارت گرفته تا احضار دانشجویان به صورت غیرقانونی. البته این فشارها محدود به این بازه نبوده و در هنگام قیام نیز احضار بسیاری از دانشجویان به علت «نداشتن حجاب در تجمعات غیرقانونی» مشاهده شده‌است.

کاهش تجمعات و اعتراضات، زمینه را برای انتقام و غرض‌ورزی‌های حراست فراهم آورد و فشار بر نوع پوشش دانشجویان به درب‌های ورودی دانشکده‌ها ختم نمی‌شد بلکه سرکشی‌های نیروهای حراست به داخل کلاس‌ها و کارگاه‌ها در حضور اساتید دروس نیز ادامه یافت.

با وجود مشکلات فراوان در بخش‌های مختلف دانشگاه، شاهد افزایش تعداد دوربین‌های نظارتی بوده‌ایم که متولی نصب آن‌ها حراست بوده‌است. نصب این دوربین‌ها در تمام نقاط دانشگاه، پس از قیام به طرز چشمگیری افزایش یافت.

پس از تعطیلات نوروز و بازگشایی دانشگاه، با نزدیک شدن به فرآیند انتخابات شورای صنفی، حراست دانشگاه از هیچ تلاشی برای عقب راندن فعالان دانشجویی فروگذاری نکرد. شیوه‌نامه جدید شوراهای صنفی مصوب آذرماه ۱۴۰۱، اکنون دیگر اجازه دخالت‌های حراست را بی هیچ برهان و مدرکی می‌داد و همین کافی بود تا حراست به همین بهانه از بسیاری از فعالان دانشجویی انواع و اقسام تعهدها را با وعده اجازه شرکت در انتخابات و تایید صلاحیت بگیرد. حراست از این فرصت برای تسویه حساب با دانشجویان دغدغه‌مند و فعال بهره جست.

از دیگر مشکلات ایجاد شده برای دانشجویان از سوی حراست، دخالت‌های بیجا به خصوص در مسئله‌ی پوشش و خیره نگاه کردن برخی از نیروهای حراست به دانشجویان خانم دانشگاه بود که این رفتارها موجب گلایه و اعتراض دانشجویان شد؛ اما این گلایه‌ها موجب تعویض این نیروها نگردید بلکه سبب افزایش فشار بر دانشجویان و افزایش درگیری‌ها و مشاجره‌ها میان این نیروها و دانشجویان بر سر جزئی‌ترین مسائل هنگام ورود و خروج از درب دانشکده‌ها شد. این دخالت‌ها تا حدی ادامه یافتند که نیروهای حراست به خود اجازه اظهار نظر درباره نوع دوخت،

جنس پارچه، قد مانتو و ... دانشجویان را می‌دادند آن هم درحالی که تمام این دخالت‌ها از جانب نیروهای مذکر حراست صورت می‌گرفت.

با نزدیک شدن به پایان ترم و ژوژمان‌ها، حراست به بهانه‌های واهی و با دستورات غیرقانونی سعی در بیرون راندن دانشجویان از دانشگاه و تعطیلی زودهنگام دانشکده‌ها داشت؛ در صورتی که هیچ ابلاغیه‌ای در این خصوص صادر نشده بود و بر طبق روال همیشگی، دانشجویان برای انجام پروژه‌ها، تمرینات گروهی، استفاده از کتابخانه و دیگر امکانات دانشگاه در آن حضور می‌افتند. به عقیده برخی دانشجویان، علت اصلی تعطیلی‌های زودهنگام دانشکده‌ها، حضور ناگهانی بازرسانی از نهادهای گوناگون مانند فرمانداری و استانداری و بررسی وضعیت حجاب دختران و گزارش آن از طرف این افراد بوده‌است.

کمیته انضباطی

در روند سرکوب اعتراضات در دانشگاه هنر اصفهان، کمیته انضباطی بیش از آنکه یک ماهیت حقوقی فعال در سرکوب و محکوم کردن دانشجویان باشد، نقش بهانه‌ای برای تهدید و کسب تعهد از دانشجویان توسط حراست را بازی می‌کرد. با این حال حداقل ۲۴ مورد تعلیق دانشجویان (۱۵ مورد در ۱۷ آبان و ۹ مورد در ۲۱ آذر) و حدود ۳۰ مورد ممنوع‌الورود کردن دانشجویان در بازه‌های زمانی متفاوت جنبش اجرایی شده‌است که تمام این موارد، بدون طی کردن روند حقوقی و بدون تشکیل کمیته انضباطی بوده‌است. به عبارتی فرآیند فراقانونی و خودسرانه در اغلب مواقع جایگزینی برای فرایند تشکیل و برگزاری کمیته انضباطی بوده‌است.

علیرغم محرز بودن تشکیل کمیته انضباطی برای حداقل ۲ نفر از دانشجویان، هیچ‌گونه آماری از کمیته‌های برگزار شده در دسترس نیست که به نظر نتیجه‌ی استراتژی ترساندن دانشجویان از خبررسانی و وعده‌ی تخفیف و سهل‌انگاری در صورت عدم نشر و هم‌رسانی وقایع مربوطه و همچنین تلاش برای فردی نگاه داشتن سرکوب‌های صورت گرفته از سمت دانشگاه و جلوگیری از شکل‌گیری تصور و درکی صنفی از قشر دانشجو بوده‌است که عدم وجود شورای صنفی دانشجویی دانشگاه هنر اصفهان در بازه‌ی قیام ژینا را می‌توان از دلایل امکان‌پذیر شدن این استراتژی سرکوب دانست.

اساتید؛ کنش‌ها و سرکوب

مهم‌ترین کنش اساتید را می‌توان همکاری ایشان با دانشجویان به لحاظ آموزشی دانست که جلوه‌های اصلی این همکاری، تطبیق برنامه درسی با وضعیت اعتصابات در حد امکان، در نظر گرفتن وضعیت بیرونی و روانی دانشجویان در طول ترم در نمره‌دهی و مهم‌تر از همه عدم همکاری و طفره رفتن از درخواست حراست و نهادهای امنیتی خارج از دانشگاه جهت ارائه لیست اعتصاب‌کنندگان و اطلاع‌رسانی تحرکات دانشجویان به این نهادها بوده‌است.

در چند مورد نیز احضار و تهدید اساتید توسط نیروهای امنیتی خارج از دانشگاه و یک مورد تعلیق برای اساتید روی داده‌است. همچنین شایعاتی مبنی بر احتمال برکناری رییس دانشگاه و جمع‌آوری امضا میان اساتید جهت عدم برکناری ایشان و ارسال شدن خارج از برنامه‌ی مستندات این کارزار توسط یکی از اساتید بسیجی، در طول جنبش وجود داشت. با این حال ارتباط این مسئله به جنبش اعتراضی مورد تردید است.